

Ma tunne sääl so ennám.
 So taiwa al,
 So filmi al
 Ei tohhi kurja tetta,
 Ei melest sinno jätta.

4. Mul allati om filmi een
 So wáaggi, tarkus, heldus
 Sen üllespiddamisse tödn,
 So' armo-hole selgus.
 Kif kulutap
 Nink tunnistap
 Ja náidap mulle sinno,
 So pole töstap minno.

5. Kuis selgeste ma nde ka,
 Et kif mull' and so kássi!
 Ei wõi ma eal möttelda,
 Et hennel' sa kif essí.
 Ei minno káen, —
 So armo wáen
 Om siggidus — sa kannat
 Hoolt, nink, mes tarbis, annat.

6. Ent siski om mul sult se auw,
 Maad wilja-kandjas tetta;
 Ei tühjas já mo hoq! ja nõuw,
 Ma õnnistust sa wõtta.
 Kui külw om há,
 Ma lootma já,

Et sigginep kif háste
 Nink zirbil tödd saap töeste.

7. Nink kuis sa minno arwustat,
 Et sa mo waiwa lábbi
 Maad, lina toidat, õnnistat,
 Neil' sadat mittund abbi!
 Ei olle töest
 Ma sinno káest
 Siin ilman halwas tettu,
 Ent rohkest arwustedu.

8. Ni te ma tödd so orjussen,
 Nink palka so káest oda,
 Kui ma ifs kái so peljussen
 Nink sinno pále loda.
 Ja wimate
 Sa tötteste
 Mo wõttat pále waiwa
 Siist henne mannu taiwa.

F. S.